

PROGRAM FUNKCJONALNO-UŻYTKOWY

(opracowany zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 113 poz.759 ze zm) oraz z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r.(Dz. U. Nr 202 poz.2072 ze zm.) w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno użytkowego)

DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA POLEGAJĄCEGO NA ROZBUDOWIE I PRZEBUDOWIE

MUZEUM STAROŻYTNEGO HUTNICTWA

NOWA SŁUPIA DZ. NR 1195/3, 1195/2

GM. NOWA SŁUPIA

DZIAŁ ROBÓT	CPV 71 200000-0- Usługi architektoniczne i podobne
GRUPY ROBÓT	CPV 71 22 0000-6- Usługi projektowania architektonicznego CPV 71 42 0000-8- Architektoniczne usługi zagospodarowania terenu CPV 71 223 000-7- Usługi architektoniczne w zakresie rozbudowy obiektów budowlanych
DZIAŁ ROBÓT	CPV 45 000000-7- Roboty budowlane
GRUPY ROBOT	CPV 45 100000-8- Przygotowanie terenu pod budowę CPV 45 200000-2- Roboty budowlane w zakresie budynków CPV 45 300000-0- Roboty instalacyjne w budynkach CPV 45 400000-1- Roboty wykończeniowe w budynkach
KLASY ROBÓT	CPV 45 212313-3- Roboty budowlane w zakresie muzeów CPV 45 212120-3- Roboty w zakresie parków tematycznych
GRUPY ROBÓT	CPV 45 112700-2- Roboty w zakresie kształtowania terenu CPV 45 112710-5- Roboty w zakresie kształtowania terenów zielonych

Inwestor: GMINA NOWA SŁUPIA
Rynek 15
26-006 Nowa Słupia

Opracowanie: Pracownia Projektowa
Architektoniczno-Budowlana
ul. Śniadeckich 30
25-366 Kielce

Autor: arch. Maria Głowacka
upr. nr 192/82
Małgorzata Kozyra

Kielce styczeń 2017r

SPIS ZAWARTOŚCI OPRACOWANIA

(zgodnie z § 17 ust. 6 Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r. (Dz. U. Nr 202 poz.2072 ze zm.) w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno użytkowego)

1. CZĘŚĆ OPISOWA (zgodnie z § 16 ust. 2 Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r..(Dz. U. Nr 202 poz.2072 ze zm.) w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno użytkowego)

1.1. Opis ogólny przedmiotu zamówienia (zgodnie z § 18 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r..(Dz. U. Nr 202 poz.2072 ze zm

1.1.1. Uwarunkowania wykonania przedmiotu zamówienia (zgodnie z § 18 ust. 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r. (Dz. U. Nr 202 poz.2072 ze zm.)

1.1.2. Charakterystyczne parametry wykonania przedmiotu zamówienia

1.1.3. Ogólne właściwości funkcjonalno-użytkowe

1.1.4. Zestawienie powierzchni oraz wskaźniki powierzchniowo-kubaturowe

1.1.5. Analiza oddziaływania na środowisko

1.2. Opis wymagań Zamawiającego w stosunku do przedmiotu zamówienia (zgodnie z § 18 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r. (Dz. U. Nr 202 poz.2072 ze zm.)

1.3. Warunki ochrony przeciwpożarowej

1.4. Warunki wykonywania robót budowlano – montażowych

2. CZĘŚĆ INFORMACYJNA

2.1. Stan prawny

2.2. Załączniki

1. CZĘŚĆ OPISOWA

1.1. OPIS OGÓLNY PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

1.1.1 UWARUNKOWANIA WYKONANIA PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

- Przedmiotem zamówienia jest wykonanie dokumentacji projektowej wg niżej wymienionych branż wraz z uzgodnieniami wymaganymi przepisami prawa budowlanego (zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 243 poz. 1623 z późn. zm.) oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. nr 75 poz. 690 z późn. zm.) oraz wytycznymi konserwatorskimi.

- architektura,
- konstrukcja,
- instalacja elektryczna i oświetleniowa, nagłośnienia
- instalacja wodno-kanalizacyjna,
- instalacja odprowadzenia wód deszczowych
- instalacja centralnego ogrzewania docelowo w oparciu o kotłownię gazową
- instalacja wentylacji grawitacyjnej i mechanicznej z klimatyzacją,
- instalacja monitoringu
- instalacja sygnalizacji włamania i p. pożarowej,
- instalacja odgromowa,
- instalacja sieci komputerowej i telefonicznej,
- zagospodarowanie terenu wraz z niezbędnymi przyłączami i odcinkami sieci,
- dojazd i dojście do budynków wraz z miejscami postojowymi i konieczną
- przebudową zjazdu z drogi gminnej
- kosztorysy inwestorskie, przedmiary i STW i OR

- Uzyskanie zatwierdzenia przez Zamawiającego, rozwiązań projektowych oraz uzyskanie decyzji administracyjnej zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę:

- Materiały niezbędne do projektowania w tym mapę do celów projektowych, projektant pozyskuje we własnym zakresie.

Dla terenu na którym znajduje się budynek Muzeum Starożytnego Hutnictwa im. Mieczysława Radwana w Nowej Słupi, nie ma w chwili obecnej obowiązującego , miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zmiana sposobu zagospodarowania terenu następuje w trybie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, załączonej do Programu Funkcjonalno-Użytkowego.

Działka na której będzie realizowana inwestycja, znajduje się w zasięgu obszaru chronionego prawem w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651 ze zm.), t. j. w granicach Świętokrzyskiego Parku Narodowego, utworzonego na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z 3 stycznia 1996 r. w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego (Dz. U. Nr 4, poz. 29).

Przedmiotowa inwestycja na warunkach określonych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, stanowiącej załącznik do PFU, nie narusza zakazów i nie stoi w sprzeczności z regulacjami określonymi dla w/w obszarów, a co za tym idzie – nie wpłynie negatywnie na środowisko przyrodnicze obszarów chronionych.

Teren podlega ochronie prawnej w aspekcie dziedzictwa kulturowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1446z późn. zm.) w związku z lokalizacją stanowiska archeologicznego.

Wymogi w tym zakresie określone zostały w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego uzgodnionej z Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Działki nr 1195/2 i 1195/3 przylegają do drogi publicznej gminnej ul. Świętokrzyskiej, z której w chwili obecnej jest urządzony zjazd publiczny. Działki mają każda powierzchnię :

1. -1195/2- 1300 m²
2. 1195/3 -2305 m²

Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego w Nowej Słupi powstało na fali odkryć archeologicznych prowadzonych w latach 50-tych XX wieku, przez grupę archeologów pod kierunkiem Prof. Mieczysława Radwana a następnie Prof. Kazimierza Bielenina. Badania powierzchniowe, przyniosły odkrycie funkcjonującego na przełomie starej i nowej ery jednego z największych w Europie antycznych centrów metalurgii żelaza w Europie. Odkrycia te stały się prawdziwą sensacją i jednym z najbardziej niespodziewanych odkryć w historii polskiej archeologii powojennej. Odnalezione pozostałości po starożytnym warsztacie hutniczym w Nowej Słupi przy ulicy Świętokrzyskiej, wyeksplorowano, zabezpieczono oraz obudowano pawilonem zapewniającym jego ochronę, a także umożliwiającym przebywającym na szlaku królewskim turystom możliwość ich stałego oglądania. Muzeum powołane w 1960 roku posiada obecnie wystawę z roku 1980, a więc całkiem przestarzałą i częściowo nieaktualną wobec najnowszych odkryć archeologicznych w omawianym zakresie. Nie remontowany od początku powstania budynek Muzeum znajduje się w tragicznym stanie technicznym. Wobec czego istnieje ogromna potrzeba komplementarnej przebudowy i rozbudowy istniejącego obiektu i stworzenie nowoczesnej wystawy związanej ze starożytną historią Gór Świętokrzyskich wraz z dobrze obecnie opracowanym – szerokim kontekstem kulturowym ludów zamieszkujących Nasz region na przełomie starej i nowej ery.

Niepozorne dla laików ślady archeologiczne obecności, kluczowej dla rozwoju nowożytnej Europy, społeczności pradziejowych hutników, często są lekceważone lub po prostu ignorowane. Wpływ na taki stan rzeczy ma nie tylko lokalny charakter występowania, ale przede wszystkim niski stan wiedzy historycznej wynikający m.in. z edukacji szkolnej. Powszechne nauczanie o kulturze antycznej nie przekłada się na przedstawienie zaawansowanych społeczeństw, funkcjonujących równolegle w tym czasie na terenach Europy Środkowej. W programach szkolnych przeszłość ziem polskich zaczyna się najczęściej od czasów wczesnego średniowiecza i powstawania państwa piastowskiego. Zwiększenie świadomości, szerokie działania promocyjne mają szansę zmienić in plus tak istotne aspekty jak:

- uzupełnienie programów nauczania szkolnego,
- wzrost szacunku dla dziedzictwa archeologicznego,
- wzrost poczucia przynależności do wspólnoty lokalnej,
- spadek świadomego i nieświadomego niszczenia stanowisk archeologicznych,
- stworzenie unikatowego produktu turystycznego;

Ślady hutniczych warsztatów w Górach Świętokrzyskich, których doliczyliśmy się już ok. 1 mln na obszarze 800 km², należą do najcenniejszych stanowisk archeologicznych w naszym kraju. Badanie niewielkich, na pozór nieskomplikowanych urządzeń ogniowych, jakimi były dymarki, staje się źródłem wiedzy stanowiącej klucz do zrozumienia wielkich, przełomowych stuleci historii europejskiej.

Obecnie Muzeum posiada około 200 m² powierzchni użytkowej, z czego około 70 m² stanowi wyeksplorowane starożytne miejsce pracy pradawnych hutników wraz z wystawą ścienną dotyczącą historii odkryć archeologicznych, dioramą oraz z rekonstrukcją starożytnego pieca kotlinkowego.

Istniejący budynek muzeum jest jednokondygnacyjny, częściowo podpiwniczony, ze zróżnicowanym poziomem posadzki przyziemia. Składa się z dwóch oddylatowanych od siebie części. Budynek jest zwieńczony płaskim dachem, którego spadek technologiczny, niesymetryczny jest widoczny na elewacjach szczytowych. Stan techniczny budynku jest niezadawalający.

1.1.2. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY WYKONANIA PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

Dane obiektu:

2. Budynek muzeum po rozbudowie i nadbudowie powinien mieć zwarta bryłę w części jedno -, w części dwukondygnacyjną,
3. Powierzchnia użytkowa po rozbudowie i nadbudowie- ok. 1200 m²,
3. Kubatura budynku po rozbudowie i nadbudowie ok. 5000 m³
4. Zapotrzebowanie na energię cieplną - ok. 55 000 kWh/rok
5. Zapotrzebowanie na energię elektryczną – 72 000 kWh/rok w tym: zapotrzebowanie dla pompy ciepła – 6 000 kWh/rok (przewidywana moc przyłączeniowa 70 kW)
6. Zużycie wody na cele komunalne - 3 m³/dobę,
7. Odprowadzenie ścieków – 2,8 m³/dobę.

Obiekt wyposażony będzie w następujące instalacje :

- elektryczną 220 V i 380 V,
- oświetleniową,
- nagłośnieniową,
- wodno-kanalizacyjną,
- centralnego ogrzewania, docelowo kotłownia gazowa (gaz ziemny) zintegrowana z powietrzną pompą ciepła, panelami fotowoltaicznymi i kolektorami słonecznymi
- wentylacji grawitacyjnej,
- wentylacji mechanicznej z klimatyzacją
- monitoringu, antywłamaniowej
- ppoż.,
- odgromową,
- oraz instalację sieci komputerowej i telefonicznej.
- przyłącze wodociągowe istniejące (po dokonaniu oceny stanu technicznego możliwa konieczność przebudowy)
- przyłącze kanalizacji sanitarnej istniejące (po dokonaniu oceny stanu technicznego możliwa konieczność przebudowy)
- zasilanie elektryczne zgodnie z warunkami technicznymi
- telefon i internet drogą radiową
- instalacja oświetlenia terenu
- teren do zagospodarowania wokół budynku - ok. 2 700 m²

1.1.3. OGÓLNE WŁAŚCIWOŚCI FUNKCJONALNO-UŻYTKOWE

Celem inwestycji jest modernizacja , rozbudowa i przebudowa Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego im. Mieczysława Radwana w Nowej Słupi.

Zadaniem zmodernizowanego Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego będzie kontynuacja podstawowych celów obecnego Muzeum jakimi są:

- a) - promocja i intensyfikacja ruchu turystycznego
- b) - rozwój lokalnej przedsiębiorczości gospodarczej związanej z obsługą ruchu turystycznego
- c) - promocja dziedzictwa kulturowego i wartości endogenicznych regionu
- d) – edukacja w tym związana z prowadzeniem warsztatów archeologii doświadczalnej, odpowiadających tradycji miejsca – wytopu żelaza
- e) – popularyzacja starożytnej historii regionu świętokrzyskiego ze szczególnym uwzględnieniem starożytnego hutnictwa świętokrzyskiego

Adresatami programu Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego im. Mieczysława Radwana są:

Ekspozycja ukierunkowana powinna być na odbiorcę.

Zdefiniowane grupy docelowe:

- 1. grupy zorganizowane
- 2. dzieci i młodzież w grupie wiekowej 8 do 14 lat
- 3. młodzież w grupie wiekowej 15 do 19 lat
- 4. osoby dorosłe
- 5. turyści indywidualni
- 6. rodziny z dziećmi
- 7. kolekcjonerzy, hobbysci, miłośnicy zabytków techniki, muzealnicy,
- 8. społeczność lokalna Gór Świętokrzyskich

Planując rozbudowę i przebudowę obiektu należy wziąć pod uwagę znacznie większy zasób obecnej wiedzy dotyczącej życia codziennego i wytwórczości ludów zamieszkujących teren Gór Świętokrzyskich w okresie starożytności. Wobec czego planowana jest rozbudowa powierzchni użytkowej – wystawowej do około 750 m².

Forma i przekaz wystawy muszą być unikalne; ekspozycja Muzeum powinna być tak zaprojektowana i wykonana aby, bazując na doświadczeniu i “dobrych praktykach”, była zarazem zindywidualizowana i kojarzona z konkretnym miejscem. Przez swoją tematykę, ale także rozwiązania komunikacji z widzem, aranżację, technologię powinna odróżniać się od innych podobnych ekspozycji. Zakłada się stworzenie wystawy o niezwykłych walorach poznawczych, która nie tylko zachwycać będzie swoją architekturą i formą ale też stanowi będzie zapadającą na długo w pamięć przygodę. Podstawową osią, wokół której koncentruje się ekspozycja i jej zwiedzanie, powinno być obcowanie, na wielu płaszczyznach, z nauką i wiedzą oraz z historią miejsca – odkrywanie jej poprzez scenografię, multimedialne i interaktywne instalacje, przekaz wiedzy, budowany nastrój, symbolikę.

Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego im. M. Radwana w swoim nowym kształcie z założenia będzie ośrodkiem upowszechniania i popularyzacji wiedzy dotyczącej starożytnej historii regionu świętokrzyskiego, historii Nowej Słupi, Gór Świętokrzyskich, oraz szeroko pojętej edukacji, skierowanej do adresatów jego programu. Zmodernizowana placówka Muzealna będzie współpracowała z innymi instytucjami promującymi wartości historyczne, kulturowe i turystyczne nie tylko regionu ale w całym kraju jak również poza jego granicami

Ze względu na szczególną lokalizację – przy Drodze Królewskiej do Św. Krzyża, w bezpośrednim sąsiedztwie Centrum Kulturowo-Archeologicznego oraz projektowanego Parku Dziedzictwa Gór Świętokrzyskich- świata legend i mitów, Muzeum będzie pełniło funkcję współczesnego i nowoczesnego ośrodka badawczego oraz obiektu turystycznego wykorzystującego najnowsze środki przekazu, w tym techniki multimedialne, -filmy 360 ,

prezentacje 3D, edgeblinding, okulary VR, mapping i inne, łącząc metody audiowizualne, interaktywne z tradycyjną formą prezentowania eksponatów.

Oferta poszerzona będzie o szeroko rozumianą historię przemysłu hutniczego na terenie Ziemi Świętokrzyskiej oraz osadnictwo w Górach Świętokrzyskich na przełomie starej i nowej ery.

Zaplecze edukacyjno-konferencyjne stanowić będzie miejsce organizowania, spotkań, odczytów, konferencji i prezentacji, służących zarówno popularyzacji problematyki jak i celom naukowym.

Zagadnienia i treści związane ze starożytną historią Gór Świętokrzyskich, które zostaną wyeksponowane na kilku spójnych ścieżkach edukacyjnych zmodernizowanego Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego w Nowej Słupi uszczegółowione zostaną na podstawie wyłonionego w konkursie projektu architektonicznego.

1. Historia badań nad starożytnym hutnictwem w Górach Świętokrzyskich
- początki odkryć i badań, znani naukowcy, metodyka badań, zasięg zjawiska związanego ze starożytnym centrum metalurgii żelaza w Górach Świętokrzyskich
2. Osadnictwo w Górach Świętokrzyskich na przełomie starej i nowej ery
- mapping ze zmianami granic i zasięgu plemiennego(osadniczego) od II w. p.n.e. do V w. n.e. Ludy zamieszkujące terytorium obecnej Polski ze szczególnym uwzględnieniem Zagłębia Świętokrzyskiego
- zakres występowania starożytnego hutnictwa świętokrzyskiego na tle kontynentu Europejskiego i innych ośrodków antycznej metalurgii żelaza w Europie
- kim byli i czym zajmowali się starożytni mieszkańcy Gór Świętokrzyskich - narracja
- osadnictwo na przełomie starej i nowej ery, budownictwo, wierzenia, obrzędy (pogrzeb ciałopalny) – kultury przeworskiej – rekonstrukcja multimedialna (filmowa)
- jaka była rola Łyśca w starożytności? Sacrum i profanum kultury przeworskiej – jak rozwijało się na przestrzeni wieków pradziejowe hutnictwo.
3. Starożytne Centrum Metalurgii Żelaza w Górach Świętokrzyskich
Ten dział zlokalizowany zostanie wokół i przy odkrywcze archeologicznej Muzeum.
- piecowiska – rodzaje piecowisk – prezentacja holograficzna 3D opracowana na podstawie oryginalnego piecowiska – In situ – w Muzeum + okulary VR z filmem 360 obrazującego pracujących przy wytopie żelaza hutników,
- budowa pieca – prezentacja rekonstrukcji -interaktywny model z ukazaniem kompletnego wsadu i uzyskiwana temperatura podczas wytopu -wytop żelaza
- zaplecze dla hutnictwa – kopalnia w Rudkach, mielerze, prażaki, itp.- rekonstrukcja obudowy kopalni na podstawie odkryć jedynej odkrytej w Europie starożytnej kopalni rud żelaza(Rudki) – w obudowie szybu kopalnianego wbudowany ekran dotykowy, przenoszący widza w głąb ziemi, ukazując pokłady rudy i pracujących tam hutników.
Jak powstawało żelazo? – film ukazujący powstawanie żelaza w piecu dymarkowym. Do czego wykorzystywane było żelazo świętokrzyskie? – narracja z uwzględnieniem kilku hipotez.
- Skok cywilizacyjny ? Fascynujące umiejętności starożytnych Dymarzy ? –odniesienie do współczesnego stanu wiedzy na temat procesu dymarskiego i koncepcji swobodnego krzepnięcia – wizualizacja multimedialna.
4. Prezentacje stroju i wyposażenia wojownika germańskiego i oraz stroju i ozdób kobiecych (kukły lub hologram z prezentacją poszczególnych elementów. Możliwe przygotowanie aplikacji dla młodych odbiorców z możliwością interaktywnego ubierania przedstawicieli kultury przeworskiej.
Możliwość przygotowania interaktywnych inscenizacji bitwy plemion barbarzyńskich i legionów rzymskich z wykorzystaniem i prezentacją broni oraz urządzeń batalistycznych stosowanych w okresie starożytności jak balista, onager czy skorpion – prezentacja replik.

- Codzienne życie starożytnych hutników (wierzenia, prezentacja rzemiosł: tkactwo – rekonstrukcja pionowego warsztatu tkackiego, garncarstwo – rekonstrukcja pieca garncarskiego wraz z jamą przypieczową + repliki naczyń przeworskich oraz multimedialna wizualizacja pracy pieca garncarskiego - na podstawie odkryć w Igołomi koło Krakowa, obróbka i wykorzystanie skóry, poroża, kuchnia, rolnictwo – rośliny uprawiane, dzikie wykorzystywane, w dawnych czasach, dieta starożytnych dymarzy, hodowla i wykorzystanie zwierząt, handel itp.) szeroki kontekst kulturowy, kowalstwo – rekonstrukcja artefaktów żelaznych (ozdoby, narzędzia, militaria) odnajdywanych w grobach kultury przeworskiej. Dział zakłada wykorzystanie ekranów multimedialnych, dotykowych, narracji w połączeniu ze znaleziskami archeologicznymi.

Na styku antycznych kultur:

- porównanie cywilizacji rzymskiej ze starożytną cywilizacją północy
- struktura plemienna, obrzędy, wierzenia, zwyczaje, broń, armia, kultura pisana i mówiona,
- handel na pograniczu limesu, wymiana, niewolnictwo, maszyny wojenne, moda – ubiór,

5. Wykorzystanie żelaza w rozwoju cywilizacji ludzkości.

- ewolucja procesu produkcji żelaza od pradziejów do współczesności.
- średniowieczne dymarki – Cystersi – rekonstrukcja dymarki średniowiecznej
- piece bergamowskie – bracia Caccio – wizualizacja multimedialna pracy pieca wraz z narracją
- huty staropolskiego okręgu przemysłowego – wizualizacja zasięgu występowania – plansza interaktywna
- piece martenowskie - wizualizacja multimedialna pracy pieca wraz z narracją
- współczesne huty żelaza

6. Historia Gór Świętokrzyskich ze szczególnym uwzględnieniem Nowej Słupi oraz Dymarek Świętokrzyskich

- mapping powstawania i kształtowania się Gór Świętokrzyskich - orogenezy górskie, zalewanie przez morze do obecnego kształtu – wizualizacja Gór Świętokrzyskich
- powstanie klasztoru na Łysej Górze – krótka historia opactwa – map ping z adaptacją Łysca oraz rozbudową klasztoru od zabudowy romańskiej przez gotyką barokowa do klasycystycznej z uwzględnieniem etymologii zniszczenia i ponownej odbudowy – wraz z narracją
- historia Nowej Słupi – najważniejsze etapy historii – prezentacja multimedialna wraz z narracją
- wystawa poświęcona Dymarkom Świętokrzyskim – wyeksponowane ze zbiorów 50- ciu lat ewenementu socjologicznego jakim jest organizowane od połowy wieku wydarzenie.

7. Sala wykładowa na około 60 osób wraz z ekranem podwieszanym i małą sceną (podestem)na której odbywać się będą odczyty tematyczne związane z historią regionu, sesje popularno – naukowe.

Sala wykładowa będzie pełniła również funkcję kina 3D, gdzie wyświetlane będą prezentacje filmowe 3D nawiązujące do historii Gór Świętokrzyskich, historii Nowej Słupi, historii Dymarek Świętokrzyskich – do wyboru. Możliwość wykorzystania kina do wyświetlania komercyjnych filmów w 2D oraz 3D.

8. Starożytna chata – rekonstrukcja , aranżacja wnętrza ziemianki jako miejsce gdzie będą prowadzone warsztaty archeologiczne w okresie zimowym jako uzupełnienie zajęć interaktywnych dla dzieci i młodzieży szkolne z udziałem prezenterów, specjalistów, rekonstruktorów w zakresie starożytnych rzemiosł. Budowanie pieca dymarkowego, warsztaty garncarskie, wikliniarskie, ciesielskie, obróbki skóry i poroża i innych
Dopełnieniem ekspozycji stałej będą modyfikowane wystawy czasowe.

Przepustowość obiektu; Przewiduje się przyjęcie około 30 grup (25 osób – grupa), co stanowi około 750 osób dziennie (realna przepustowość). Wejścia poszczególnych grup następować będą co 15 minut, a całkowity czas zwiedzania wyniesie około 60 minut. Czas otwarcia zależny będzie od zapotrzebowania i dostosowany do sezonu letniego i zimowego.

Poszczególne ścieżki i moduły tematyczne powinny być rozpoznawalne, ale jednocześnie utrzymana powinna być spójność ekspozycji i wszystkich jego stref.

Na ekspozycji operować należy językiem i formą przekazu adekwatną do potrzeb współczesnego odbiorcy. Wykorzystać należy innowacyjne, ale zarazem sprawdzone, rozwiązania technologiczne i informatyczne. Dla indywidualnych turystów możliwość przygotowania ścieżki edukacyjnej w formie audiobook -wersje językowe: polska, angielska, niemiecka.

Istotą programu zwiedzania jest przeplatanie się informacji historycznej, kulturowej o prezentowanych obiektach i odkryciach archeologicznych z ukazaniem oryginałów i replik artefaktów oraz nowych treści - przekazywanych w formie prezentacji (też multimedialnych), pokazów, eksperymentów i doświadczeń.

Scenariusz zakłada, że ścieżka edukacyjna ma być jednym z tych elementów, które zbudują tożsamość miejsca. Ze względu na tematykę i dużą ilość wyeksponowanych zabytków związanych z historią starożytnego hutnictwa świętokrzyskiego ścieżka ta będzie unikatowa i niepowtarzalna.

Poszczególne stanowiska (zabytki, modele, makiety, stanowiska i instalacje interaktywne) powinny zostać wyposażone w materiał (komentarz) popularyzatorski i naukowo-dydaktyczny – umieszczony na nośnikach fizycznych (prezentery – tabliczki) oraz na nośnikach audiowizualnych (projekcje z wykorzystaniem monitorów, monitorów z nakładkami dotykowymi, projektorów).

Materiał naukowo-dydaktyczny i popularyzatorski powinien składać się z części opisowej (przygotowanej w formie uruchamianej przez Zwiedzającego interaktywnej prezentacji) oraz z animacji 2d / 3d, filmów, nagrań audytywnych.

Zakłada się, że kontent multimedialny przygotowany zostanie w oparciu o materiały archiwalne związane z historią miejsca. Materiały archiwalne powinny też zostać wykorzystane jako motywy scenograficzne.

Nacisk na ekspozycji powinien być położony na naukę poprzez eksperyment oraz naukę poprzez zabawę. Integralnym elementem zwiedzania ekspozycji powinno być samodzielne poszukiwanie wiedzy, samodzielne eksperymentowanie oraz interakcja: Zwiedzający – ekspozycja. Wykorzystać należy “dobre praktyki” krajowe i zagraniczne w tym zakresie oraz uznaną, sprawdzoną metodologię budowy ekspozycji interaktywnych – w tym najnowsze trendy tego innowacyjnego kierunku kształcenia. Realizacji tych zadań towarzyszyć powinien aspekt rekreacyjny – możliwość miłego spędzenia czasu przez dorosłych i dzieci.

Interaktywność zapewnić ma bezpośrednią i samodzielną eksplorację wiedzy.

Jako stanowiska, modele, instalacje interaktywne rozumie się: modele, instalacje i urządzenia odbierające bodźce i informacje od widza i reagujące na nie. Interaktywność na ekspozycji należy zapewnić w sposób fizyczny (dotykowy) oraz poprzez odbieranie gestów i ruchów widza.

Interaktywność na wystawie należy zapewnić poprzez:

- wykorzystanie odpowiednich multimediiów, czujników i oprogramowania,
- konstrukcję i mechanikę modeli, instalacji, elementów scenograficznych – uruchamianych przez odpowiednią czynność zwiedzających.

Interaktywność zapewnić ma wykonywanie samodzielnych doświadczeń, eksperymentów, uruchamianie pokazów, uruchamianie kontentów, uruchamianie i rozgrywanie gier.

Wymagane są urządzenia edukacyjne, których może dotknąć każdy Zwiedzający i samodzielnie zapoznać się z zasadą ich działania (poprzez opis oraz intuicyjnie).

Strefy ekspozycji powinny być tak zaaranżowane, aby możliwa była modyfikacja i poszerzenie poszczególnych stanowisk – wraz z rozwojem wiedzy i wraz z weryfikacją, na etapie eksploatacji, założeń i celów ekspozycji. Podobnie контент multimedialny – powinien być tak zbudowany, aby możliwa była modyfikacja i rozbudowa treści. Modyfikacja ta niezbędna jest zarówno ze względu na postęp nauki, jak również ze względu na konieczność utrzymania atrakcyjności ekspozycji i utrzymanie stałych odbiorców (ekspozycja musi być “żywa”, muszą na niej pojawiać się nowe elementy). Edukacja na ekspozycji w formach pozaszkolnych powinna być prowadzona wg zasad “edukacji przez zabawę” (z wykorzystaniem instalacji interaktywnych, ale także z wykorzystaniem technologii multimedialnej).

Wszystkie informacje i prowadzona narracja powinny posiadać formę pytającą, dając do zrozumienia, że odpowiedzi na poszczególne pytania nie są jednoznaczne, proste i potwierdzone ale wymagają dalszych odkryć, badań w kontekście poznania prawdy historycznej. Kluczowe pytania:

- Kim byli starożytni hutnicy?
- Jak przebiegał proces wytopu żelaza?
- Skąd przybyli i dokąd odeszli antyczni hutnicy?
- Pradawni Bogowie? Tajemnica Łyśca?
- Zaplecze surowcowe starożytnych hutników?
- Jak wyglądał i pracował starożytny piec hutniczy?

Badanie i ochrona dziedzictwa pradziejowego na tym terenie jest priorytetową działalnością instytucji. Wynika z niej również konieczność upowszechniania zdobytej wiedzy w formie odpowiadającej dzisiejszemu odbiorcy.

1.1.4. ZESTAWIENIE POWIERZCHNI ORAZ WSKAŹNIKI POWIERZCHNIOWO-KUBATUROWE

I. Budynek Muzeum Starożytnego Hutnictwa im. Mieczysława Radwana w Nowej Słupi

- Istniejący budynek Muzeum Starożytnego Hutnictwa usytuowany jest na działce nr 1195/3, przylegającej od strony północnej do ul. Świętokrzyskiej, z której jest w chwili obecnej istniejący zjazd na działkę. Budynek jest parterowy o zróżnicowanych poziomach przyziemia, wyniesiony około 2,0 m ponad poziom jezdni. Program funkcjonalny oraz zajmowana przez niego powierzchnia są nadzwyczaj skromne i nie odpowiadające randze obiektu. Ekspozycja ogranicza się do odkrytego stanowiska archeologicznego (znajdującego się w budynku) oraz skromnej salki z eksponatami w gablotach. W budynku brakuje zaplecza zarówno administracyjno-biurowego, sanitarno- socjalnego jak i magazynowego. Budynek nie jest przystosowany dla osób niepełnosprawnych.

Obiekt jest w złym stanie technicznym, nie spełnia warunków ochrony cieplnej .

Inwestycja związana z rozbudową , nadbudową i przebudową budynku, przewidziana jest do realizacji na działkach 1195/3 i 1195/2. Budynek Muzeum będzie realizowany w układzie równoległym do ulicy, w linii zabudowy wyznaczonej istniejącym na sąsiedniej działce budynkiem schroniska i dalej budynkiem karczmy.

Projektowany budynek podzielony będzie na strefy funkcjonalne:

- strefa ogólnodostępna - holu wejścia głównego
- strefa ekspozycji muzealnych
- strefa edukacyjno-konferencyjna
- strefa administracyjno – biurowo - magazynowa

Centralnie umieszczony hol z punktem informacji i recepcji powinien czytelnie wskazywać kierunki poszczególnych stref funkcjonalnych ośrodka oraz organizować powiązania pomiędzy nimi. Równocześnie hol powinien mieć „otwarcia” w postaci dużych przeszkleń, na otaczający krajobraz .

Strefa ogólnodostępna holu wejścia głównego

- Hol z recepcją +dźwig osob. dla osób niepełnosprawnych -ok. 100 m²
- WC męskie i damskie oraz dla osób niepełnosprawnych -ok. 30 m²
- Szatnia -ok. 15 m²
- Sklepik z pamiątkami -ok. 15 m²

łącznie -ok. 160 m²

Strefa ekspozycji muzealnych – sciezka edukacyjna

- Sale muzealne i wystawowe -ok. 700 m²
- Zaplecze -ok. 50 m²

łącznie -ok. 750 m²

Strefa edukacyjno-konferencyjna /kinowa/

- Sala edukacyjno- konferencyjna z zapleczem -ok. 80 m²
- WC męskie i damskie -ok. 12 m²
- Komunikacja -ok. 20 m²
- Pomieszczenie porządkowe -ok. 3 m²

łącznie -ok. 115 m²

Strefa administracyjno-biurowo-magazynowa

- Pokoje biurowe 2-4 osobowe x 3 -ok. 50 m²
- Pomieszczenia magazynowe x 3 -ok. 85 m²
- WC -ok. 10 m²
- Pomieszczenie socjalne dla personelu -ok. 10 m²
- Komunikacja -ok. 20 m²

łącznie -ok. 175 m²

Łącznie powierzchnia użytkowa obiektu -ok. 1200 m²

Kubatura -ok. 5000 m³

Powierzchnia działek łącznie - 3605 m²

1.1.5. ANALIZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Realizacja inwestycji zgodnie z wymogami dotyczącymi zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego jest obowiązkiem wynikającym z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.

-OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Planowane przedsięwzięcie polegające na rozbudowie i przebudowie Muzeum Starożytnego Hutnictwa w Nowej Słupi, nie osiąga progu powierzchni zabudowy określonego w § 3 ust. 1, pkt 55 lit b tiret pierwsze ww. rozporządzenia z dnia 09.11.2010 r., który wynosi 0,5 ha, zatem nie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Inwestycja zlokalizowana jest na terenie Świętokrzyskiego Parku Narodowego w odległości ok. 330m od obszaru siedliskowego Natura 2000 "Łysogóry " PLH 260002 powołanego Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 21.07.2004r w sprawie obszarów specjalnej ochrony Natura 2000, .

Dla projektów, dla których nie jest wymagane przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko należy przedstawić krótkie uzasadnienie oraz sporządzić

krótką analizę w aspekcie oddziaływania na środowisko naturalne , w odniesieniu do przepisów Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r. Poz. 1235 z późn. zm.) .

-PRZYSTOSOWANIE DO ZMIANY KLIMATU, ŁAGODZENIE ZMIANY KLIMATU ORAZ ODPORNOŚĆ NA KLĘSKI ŻYWIOŁOWE

Projekt rozbudowy i przebudowy Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego im . Mieczysława Radwana, realizowany w Nowej Słupi, położony jest poza terenem zalewowym jak i terenem narażonym na osuwanie się ziemi. Zgodnie z opinią geotechniczną, opracowaną dla potrzeb PFU, występujące warunki geologiczne i grunty nadają się dla posadowienia budynków.

Sposób prowadzenia prac ziemnych, określony będzie szczegółowo na etapie opracowywania projektu konstrukcji .

Równocześnie projekt zawierał będzie rozstrzygnięcia w zakresie odprowadzenia wód opadowych .

W projekcie uwzględnione będą warunki pracy obiektu w odniesieniu do działania sił zewnętrznych (m.in. obciążenie wiatrem, obciążenie śniegiem, różnic temperatury), poprzez odniesienie do obowiązujących norm i przepisów w tym prognozy w zakresie zmiany klimatu zgodnie ze strategią „Europa 2020.

-WPŁYW NA EFEKTYWNE I RACJONALNE WYKORZYSTYWANIE ZASOBÓW NATURALNYCH ORAZ STOSOWANIE ROZWIĄZAŃ PRZYJAZNYCH ŚRODOWISKU

Realizacja projektu modernizacji , rozbudowy i przebudowy Muzeum Starożytnego Hutnictwa Świętokrzyskiego im Mieczysława Radwana, realizowany w Nowej Słupi, w założeniu , opiera się na wykorzystaniu materiałów stanowiących bogactwo naturalne środowiska w którym powstaje tj. kamień, gips, drewno, beton, szkło, blachy w naturalnym kolorze miedziane lub tytanowo-cynkowe. Zastosowanie naturalnych zasobów w zakresie kształtowania obiektu w tym elementów konstrukcji i wykończenia wnętrza i zewnątrz /okładzin ścian , posadzek , tarasów/ spełnia równolegle funkcję edukacyjną jak i pozwala zmniejszać koszty eksploatacji przez eliminację koniecznych częstych remontów.

W obiekcie zastosowane będą rozwiązania przyjazne środowisku należy m.in. rozwiązania mające na celu wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w tym : pompy ciepła wodna i powietrzna, dla celów instalacji centralnego ogrzewania, kolektory słoneczne wspomagające instalację centralnej ciepłej wody, panele fotowoltaiczne , nowoczesne, energooszczędne rozwiązania techniczne i technologiczne zmniejszające koszty operacyjne i wpływ na środowisko; rozwiązania wykorzystujące naturalne surowce podlegające rozkładowi naturalnemu; rozwiązania promujące odpowiedzialne zachowania wobec środowiska i zachowania w obliczu klęsk i zagrożeń, itp.

-WPŁYW NA OBSZARY NATURA 2000

- Ogólnoeuropejska sieć ekologiczna Natura 2000 stanowi jednolity system ochrony przyrody. Na sieć składają się większe i mniejsze obszary wyznaczone na podstawie aktów prawnych Unii Europejskiej, tj.: -Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (Council Directive 79/409/EEC on Wild Birds) zwana w skrócie Dyrektywą Ptasią, na mocy której tworzone są Obszary Specjalnej Ochrony ptaków (OSO; ang. SPAs). Są to obszary siedlisk zajmowanych przez przynajmniej jeden ze 194 gatunków ptaków wymienionych w załączniku do tej dyrektywy.

-Dyrektywa Rady 92/43/EWG z 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Council Directive 92/43/EEC on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora) zwana Dyrektywą Siedliskową, na mocy której tworzone są Specjalne Obszary Ochrony siedlisk (SOO, ang. SACs). Są to obszary gdzie występuje przynajmniej jeden z 200 gatunków zwierząt, z 434 gatunków roślin lub przynajmniej jeden z około 300 rodzajów siedlisk (określanych przede wszystkim na podstawie charakterystycznych zespołów roślinnych) wymienionych w załącznikach do tej dyrektywy.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane są do zachowania, utrzymania i odtwarzania siedlisk przez utrzymywanie, zagospodarowywanie, odtwarzanie i tworzenie biotopów, oraz unikanie zanieczyszczania i pogarszania stanu siedlisk w obszarach chronionych i poza nimi. Wybór form i metod ochrony pozostaje w gestii krajów członkowskich.

Obszary „Natura 2000” mogą obejmować istniejące już formy ochrony przyrody, np. parki narodowe czy rezerваты, lub też obszary użytkowane gospodarczo, dotąd nie chronione. Wyznaczane w ramach sieci Natura 2000 obszary OSO oraz SOO nie są terenami ścisłej ochrony przyrody i nie posiadają charakteru rezerwatu czy parku narodowego.

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009r, nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) na obszarach tych zabrania się podejmowania działań mogących osobno lub w połączeniu z innymi działaniami znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- Pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- Wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- Pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Działania ochronne powinny mieć na celu zachowanie w należyтым stanie zasobów przyrody, przy czym przepisy unijne nie precyzują sposobów, w jaki efekt ochrony ma być osiągnięty. Podstawową zasadą obowiązującą na obszarach objętych siecią Natura 2000 powinno być zachowanie równowagi pomiędzy ochroną przyrody a gospodarką.

Dodatkowo na Obszarach Specjalnej Ochrony szczególnej ochronie podlega przestrzeń życiowa ptaków.

1.2 OPIS WYMAGAŃ ZAMAWIAJĄCEGO W STOSUNKU DO PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

- Projekt odpowiadać musi wymogom przepisów *Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* (Dz. U. z 2002 r. nr 75 poz. 690 z późn. zm.) oraz przepisów odrębnych obowiązujących w tym zakresie.

- Projekt musi spełniać wymogi *Rozporządzenia Ministra Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego* (Dz. U. Nr 2012.462 z późn. zm.).

- Ponadto projekt powinien spełniać wymogi *Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego* (Dz. U. Nr 202 z 16 września 2004 roku, poz. 2072 z późn. zm.).

Dopuszcza się zastosowanie rozwiązań alternatywnych do zawartych w PFU, zgodnych z obowiązującymi przepisami .

Budynek muzeum powinien być dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony, przekryty w części dachami ze spadkami w części np. nad holą z dachem płaskim odwróconym, z dopuszczeniem funkcji tarasu.

- 1) Rozwiązania architektoniczne zastosowane w projekcie budowlanym powinny:
 - a) zagwarantować realizację podstawowych zadań obiektu –
 - b) uwzględnić jako główne założenie architektoniczne - harmonijne dopasowanie nowego obiektu do krajobrazu istniejącego tak pod względem jego skali, przenikania przestrzeni wewnętrznych z zewnętrznymi tym samym wprowadzenie krajobrazu do wnętrza poprzez otwarcia (elementy przeszkleń) z równoczesnym wykorzystaniem materiałów charakterystycznych dla regionu tj. kamienia, surowego betonu architektonicznego, stali i szkła.
 - c) zapewnić, żeby współczesna forma projektowanych budynków pod względem zastosowanych rozwiązań architektonicznych, konstrukcyjnych, materiałowych oraz detali i kolorystyki elewacji, pokrycia dachu, stolarki, stanowiła element zrównoważonego rozwoju w zakresie przekształcenia istniejącego krajobrazu.
 - d) uwzględnić ustalenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego w tym, w zakresie kształtowania gabarytów bryły budynku tj:
 - wysokości budynku mierzona od poziomu terenu przed wejściem, do gzymsu lub okapu, max. 9,0m. oraz wysokość do kalenicy max. 11,0m
 - dachy o spadku do 30°, w części budynku oraz w części dopuszczony dach płaski
- 2) Rozwiązania budowlano – konstrukcyjno – materiałowe /etap opracowania dokumentacji projektowej wymaga uszczegółowienia dokumentacji geotechnicznej zgodnie z wytycznymi projektanta konstrukcji:
 - a) fundamenty żelbetowe –parametry, klasa betonu i rodzaj zbrojenia w/g projektu konstrukcji;
 - b) ściany fundamentowe z bloczków betonowych, alternatywnie betonowe, monolityczne wylewane, szerokość, klasa betonu i rodzaj zbrojenia w/g projektu konstrukcji,;
 - c) ściany zewnętrzne budynku murowane z materiałów budowlanych, zapewniających trwałość oraz dobrą izolacyjność termiczną /materiały ceramiczne lub beton komórkowy/– warstwowe. Widoczne elementy konstrukcji, surowe z zastosowaniem elementów z betonu architektonicznego.
Wykończenie zewnętrzne i wewnętrzne ścian w częściach budynku ogólnodostępnych – holu, sali konferencyjnej, ciągów komunikacji, pracowniach, z zastosowaniem kamienia pińczowskiego, drewna w połączeniu z okładzinami z płyt gipsowych.
 - d) ściany wewnętrzne murowane – j.w. z materiałów ceramicznych lub betonu komórkowego, grubości w zależności od ich funkcji 25 i 12 cm. Wykończenie ścian w pomieszczeniach jak wyżej, z zastosowaniem kamienia naturalnego drewna, w połączeniu z okładzinami z płyt gipsowych.
 - e) stropy – żelbetowe, monolityczne wylewane parametry, klasa betonu i rodzaj zbrojenia w/g projektu konstrukcji. Dopuszcza się innego rodzaju konstrukcje stropów, jeżeli wynika to z przyjętych rozwiązań projektowych i rachunku ekonomicznego.
 - f) podciągi, wieńce i nadproża żelbetowe, parametry, klasa betonu i rodzaj zbrojenia w/g projektu konstrukcji;

- g) schody wewnętrzne , monolityczne żelbetowe , parametry odpowiadające wymogom warunków technicznych, klasa betonu i rodzaj zbrojenia w/g projektu konstrukcji. Wykończenie schodów /stopnice, podstopnice/ z zastosowaniem betonu architektonicznego lub kamienia naturalnego.
- h) przewody kominowe – murowane lub kształtek kominowych, systemowych,
- i) dachy strome, więźba dachowa – drewniana, schematy statyczne , parametry i przekroje elementów oraz klasa drewna w/g projektu konstrukcji. Pokrycie dachów stromych –z blachy tytanowo-cynkowej płaskiej układanej na rąbek stojący na deskowaniu pełnym;
Dachy płaskie odwrócone, systemowe z zasypaniem żwirem , w częściach o funkcji tarasu z zastosowaniem deski tarasowej drewnianej , zabezpieczonej zgodnie z technologią i warunkami producenta.
- j) stolarka okienna PVC, i aluminiowa (z szybami antywłamaniowymi, spełniającymi aktualnie obowiązujące normy energetyczne, w części edukacyjno-konferencyjnej i w pracowniach projektowo-badawczych – szyby przeciwsłoneczne, refleksyjne)
- k) stolarka drzwiowa zewnętrzna aluminiowa w dostosowaniu do stolarki okiennej. Stolarka drzwiowa wewnętrzna /dostosowana do wymogów ochrony p.poż./ aluminiowa oraz drewniana płytowa.
- l) izolacje przeciwwodne fundamentów , murów fundamentowych i posadzek na gruncie dostosowane do warunków gruntowych, określonych na podstawie badań geotechnicznych gruntu. Izolacje przeciwwilgociowe pozostałych elementów budynku, zgodnie z zasadami sztuki budowlanej.
- ł) -izolacje termiczne zgodnie z obowiązującymi przepisami, spełniające wszystkie parametry charakterystyki energetycznej . Na etapie opracowania programu przyjęto:
-ocieplenie ścian fundamentowych – styrodur grubość warstwy 10cm
-ocieplenie ścian zewnętrznych – styropian grubość warstwy 20cm
-ocieplenie połaci dachowych – wełna mineralna grubość warstwy 30cm
-ocieplenie posadzek na gruncie – styropian twardy grubość warstwy 12cm
-stolarka okienna i powierzchnie przeszklone nieotwieralne – współczynnik $U = 1,1 \text{ W}/(\text{m}^2 \times \text{K})$
-drzwi zewnętrzne oraz pomiędzy pomieszczeniami ogrzewanymi i nieogrzewanymi – współczynnik $U = 1,5 \text{ W}/(\text{m}^2 \times \text{K})$
- m) dźwig osobowy dla osób niepełnosprawnych
. Charakterystyka techniczna przewidzianego dźwigu
Parametry podstawowe
- rodzaj – dźwig osobowy
- udźwig – 1000kg/13 osób
Napęd
- typ: hydrauliczny
Wymagania dodatkowe:
- konserwacja dźwigu wraz z dojazdem pogotowia dźwigowego w ciągu max.2h
Budynek dostępny jest dla osób niepełnosprawnych na każdym poziomie.

- 3) Wykończenie zewnętrzne
- a) elewacje – z zastosowaniem kamienia w połączeniu z elementami drewna i dużych przeszkleń.
 - b) pokrycie dachowe – blacha tytanowo-cynkowa płaska łączona na rąbek stojący, w naturalnym kolorze blachy
 - c) obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe – blacha tytanowo-cynkowa, w naturalnym kolorze blachy
- 4) Wykończenie wewnętrzne
- a) ściany wewnętrzne w częściach budynku ogólnodostępnych –holu, sali konferencyjnej, ciągach komunikacji, pracowniach, z zastosowaniem kamienia betonu architektonicznego w połączeniu z okładzinami z płyt gipsowych. W pozostałych pomieszczeniach – tynk cem-wap gładzony i malowany farbami zmywalnymi, w łazienkach, pomieszczeniach sanitariatów oraz pomieszczeniach narażonych na działanie wody – do wysokości 2m – glazura;
 - b) sufity w części budynku podwieszane z płyt gipsowo-kartonowych
 - pozostałe sufity, tynk cem. wap. gładzony i malowany farbami zmywalnymi
 - c) posadzki w pomieszczeniach ogólnodostępnych holu, ciągach komunikacyjnych, z nieregularnych płyt kamiennych, w łazienkach, pomieszczeniach sanitarnych oraz pomieszczeniach narażonych na działanie wody – płytki gresowe, o ścieralności min IV, antypoślizgowe R9. Posadzki w pomieszczeniach sal, pracowni, pokojach noclegowych i pomieszczeniach biurowych PVC, bezspoinowe typu tarkett.

Zamawiający wymaga, aby elementy konstrukcyjne obiektu miały zapewnioną trwałość nie mniejszą niż 50 lat. Sieci uzbrojenia terenu i instalacje powinny zapewnić użytkowanie w okresie nie krótszym niż 50 lat.

- 5) Instalacje wewnętrzne - każda wg odrębnego projektu,
- 6) Zagospodarowanie terenu wokół muzeum – wiąże się z urządzeniem dziedzińca przed wejściem do muzeum, zabezpieczeniem do 4 miejsc postojowych dla samochodów osobowych oraz zagospodarowaniem zaplecza działki. Ze względu na spadek terenu na długości działki wzdłuż ul. Świętokrzyskiej, dziedziniec rozwiązyany będzie na zróżnicowanych poziomach. Jego szczególny charakter podkreślą elementy małej architektury (podświetlony piec dymarkowy, murki, siedziska, schody terenowe) w tym przede wszystkim fontanna, której forma architektoniczna oraz materiały (kamień, metal, beton architektoniczny) z których będzie realizowana, tematycznie związane ze specyfiką miejsca, -dymarkami- stanowić będą przekaz merytorycznej przynależności, związanej ze starożytnym dziedzictwem kulturowym Gór Świętokrzyskich.
- Ze względu na szczupłość terenu, miejsca postojowe w ilości niezbędnej w stosunku do wielkości i charakteru obiektu (min 2 miejsca postojowe na każde 100m² pow. ekspozycyjnej), zgodnie z zapisami decyzji o ustaleniu lokalizacji celu publicznego, zabezpieczone zostaną w sąsiedztwie na terenie do którego Inwestor będzie posiadał tytuł prawny.
- Dziedziniec będzie oświetlony niskimi lampami parkowymi, stylistycznie spójnymi z architekturą obiektu, jak również oprawami gruntowymi. Budynek muzeum oraz fontanna będą iluminowane oświetleniem ekspozycyjnym.
- Nawierzchnie utwardzone i ich obramienia, wykonane będą z płyt i kostki kamiennej alternatywnie z betonu architektonicznego. Powierzchnia biologicznie czynna

obsadzona będzie niską zielenią w przewodzie zimno-zieloną, dobraną gatunkowo i kolorystycznie do miejsca i charakteru obiektu.

1.3. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Budynek zakwalifikowany został do kategorii ZL I i ZL III jako budynek niski i powinien spełniać wymagania prawne w zakresie ochrony przeciwpożarowej zgodnie z obowiązującymi przepisami. Projekt powinien posiadać uzgodnienia rzeczoznawcy ds ochrony p.poż.

1.4. WARUNKI WYKONANIA I ODBIORU ROBOT BUDOWLANO-MONTAZOWYCH PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

Zgodnie ze Specyfikacjami Technicznymi

2. CZĘŚĆ INFORMACYJNA

2.1. PODSTAWY PRAWNE

- a) Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego
- b) Oświadczenie Zamawiającego stwierdzające jego prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane
- c) Ustawa Prawo Budowlane z dnia 7 lipca 1994r. (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r poz. 1409 ze zmianami DzU z 2014r.poz.40, DzU z 2014 r poz.768, DzU z 2014 r.poz.822, Dzu Z 2014 R.poz.1133, DzU z 2014r. poz.1200, DzU z 2015r. poz.200, ustawa nowelizująca z 20.02.2015 r),
- d) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002r. w sprawie Warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75 poz.690z późn. zm.),
- e) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2004r. Nr 202,poz.2072 z późn.zm.),
- f) Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2003r. Nr 120, poz.1126 ze zm.),
- g) Wniosek o dofinansowanie projektu.

2.2. ZAŁĄCZNIKI

- a) Kopia mapy zasadniczej w skali 1: 500,
- b) Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego
- c) Opinia geotechniczna badań podłoża gruntowego
- d) Wytyczne Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
- e) Warunki techniczne na dostawę wody i odbiór ścieków
- f) Warunki techniczne na dostawę energii elektrycznej

opracowanie :arch. Maria Głowacka